

blijkbaar een versch surrogaat van een beter exemplaar, dat in den antiquariaats-handel was verdwenen.

Aan het einde van onze wandeling bracht dr. PAPPAS mij „Au Temple de la Douceur”, de confiserie van den heer G. MENTON, chocolatier, 19, Rue de la Loge, hoek Rue Trésorier de France, niet in de eerste plaats om mij te tracteeren met de lekkernijen, die tegen Paschen den winkel vulden, doch om mij den put te wijzen waaruit St. ROCH, die hier gewoond zou hebben, water placht te putten. In een donkeren hoek van den winkel vindt men een opening, die toegang geeft tot een onder het huis gelegen put. En nog komen telken jare op 16 Augustus pelgrims uit Spanje en Italië om het wonderbrengende water tot heil van hun kwalen te drinken....

In Lyon zou ik mijn ontmoetingen met St. ROCH nog voortzetten, toen ik gastvrij ontvangen werd door prof. JULES GUIART.

GUIART is een bekend parasitoloog, jarenlang medewerker van BLANCHARD te Parijs, die zijn lievelingsstudie van de geschiedenis der geneeskunde tot zoo hoog peil heeft opgevoerd, dat hij naast het professoraat in de parasitologie, ook dat der *medicinae historia* bekleedt. Hij geeft ook in laatstgenoemd onderdeel der wetenschap geregeld college — één uur 's weeks — voor een auditorium van meer dan zoo studenten uit alle faculteiten. Dit college, met veel projecties verlevendigd, wordt uit een oogpunt van kunstgeschiedenis bijzonder gewaardeerd. Als merkwaardigheid teken ik hierbij aan, dat GUIART tien jaar lang, gedurende het zomersemester geschiedenis der geneeskunde te Cluj heeft gedoceerd. De bezwaren aan deze vermoeiende campagne verbonden hebben hem deze taak, die hem ook in deze Roemeensche (vóór 1919 Hongaarsche) universiteit veel voldoening schonk, doen opgeven.

Om op St. ROCH terug te komen.... prof. GUIART bleek ten opzichte van den pestheilige gespecialiseerd. Niet minder dan 16 beelden trof ik in zijn huis, van allerlei tijden, in allerlei formaat, in verschillende uitdossing, doch alle overeenkomend in de ziekelijke aandoening van een der dijen, ook al was de pestbuil niet bij ieder in het trigonum SCARPAE gelocaliseerd. Het grootste exemplaar, dat ons in de *salle à manger* gezelschap hield, was levensgroot.

Intusschen kon ik met mijn versch verworven wijsheid mijn gastheer van dienst zijn; op 16 Augustus a.s. zal ook prof. GUIART den weg zoeken naar den „Temple de la Douceur” te Montpellier.

April 1932.

J. J. VAN LOGHEM.

INGEZONDEN.

In de Geneeskundig-Muziekhistorische Studie over JOHANN SEBASTIAN BACH (zie dit *Tijdschrift*, Jrg. 76, II, No. 19) put de schrijver, dr. J. KOOPMAN, eenige al of niet medische gegevens uit: *Die kleine Chronik der ANNA MAGDALENA BACH*.

Mag ik er hier even op wijzen, dat deze kroniek geen letter van de hand van BACH's tweede vrouw bevat, doch een „Dichtung” is, geschreven door een moderne vrouw en waarbij ons de uitgever met zekere handigheid suggereert, dat we hier de woorden van BACH's eigen vrouw lezen.

In verschillende besprekingen der „*Kleine Chronik*” is gelukkig reeds de argeloos-enthousiaste lezer gewaarschuwd. Daar dr. J. KOOPMAN zoo belangrijke feiten als bijvoorbeeld het beloop der oogoperatie juist uit bedoeld boekje put, meen ik even te moeten waarschuwen voor een te groot vertrouwen in BACH's *derde* vrouw!

PAUL G. OP DE COUL, *med. cand.*
